

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17338-11-09 סולמי נ' הראל חברה לביטוח בע"מ

בפני כב' השופטת לימור ביבי-ממן
תובעת: לאה סולמי

נגד

נתבעת: הראל חברה לביטוח בע"מ

פסק דין

תביעה לתשלום קצבת סיעוד לתובעת .

העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת:

1. התובעת ילידת 1922 , במועד הגשת התביעה היתה בת כ- 85 . התובעת, בוטחה אצל הנתבעת בפוליסת סיעוד קולקטיבית לחברי קופת חולים לאומית.
2. בהתאם לתנאים הקבועים בפוליסה, הנתבעת חבה בתגמולי ביטוח חודשיים במקרה בו המבוטח מוגבל בביצוע לפחות 3 תפקודים מתוך רשימה סגורה של שישה תפקודים (הלבשה, רחצה, מעברים, הליכה, שליטה על הסוגרים ואכילה) ו/או במקרה של תשישות נפש המחוייבת בהשגחה והכל על פי תנאי הפוליסה כמו גם הגדרות הפיקוח על הביטוח ולאחר תקופת המתנה הקבועה בפוליסה וזאת, לתקופה מירבית של 60 חודשים.
3. בסוף חודש יולי 2007, העבירה התובעת לנתבעת תביעת סיעוד.
4. ביום 5/9/07 בתום תקופת ההמתנה, בוצעה על ידי הנתבעת לתובעת הערכה תפקודית ובמסגרתה נקבע כי התובעת זכאית לקצבת סיעוד. משכך, החלה הנתבעת לשלם לתובעת תגמולי סיעוד מיום 15/9/07 ועשתה כן באופן רציף עד ליום 30/9/09.
5. ביום 21/9/09 ניצלה הנתבעת הזכות המוקנית לה בדין ובפוליסה וביצעה לתובעת הערכה תפקודית מחודשת על מנת לבדוק האם חל שינוי במצבה. במסגרת בדיקה זו ולאור תוצאותיה, קבעה הנתבעת כי התובעת אינה זכאית לקצבת סיעוד וזאת, הואיל ונמצאו אצלה 0 ליקויים תפקודיים בהתאם לפוליסה.
6. לאור הערכתה התפקודית המחודשת של התובעת מיום 21/9/09, הפסיקה הנתבעת לשלם לתובעת את קצבת הסיעוד בהתאם לפוליסה .

7. אין עוררין כי סכום הפיצוי החודשי למבוטח מעל גיל 65 השווה בביתו עמד נכון ליום 10/10/10 על סך 2,762 ₪ .

טענות הצדדים:

7. לטענת התובעת, לא חל כל שיפור במצבה והיא עודנה עונה אחר הגדרות הפוליסה המזכות בתשלום קצבת סיעוד ומשכך, הפסקת תשלום הקצבה החודשית על ידי הנתבעת אינה בדין. לתמיכה בטענותיה, הפנתה התובעת את בית המשפט לתיקה הרפואי במוסד לביטוח הלאומי, אשר הוגש לבית המשפט במסגרת תעודת עובד ציבור, המעיד כי התובעת עברה, הערכות תפקודיות על ידי נציגי המוסד לביטוח לאומי, המצביעות בעליל על כך שהתובעת עודנה במצב המזכה אותה בקצבת סיעוד.

אשר על כן, לטענת התובעת, על הנתבעת לשלם לה באופן רטרואקטיבי את קצבת הסיעוד החל מיום 1/10/09 ועד למועד מתן פסק הדין בתיק, בסכום המוערך על ידה בסך 30,000 ₪. במאמר מוסגר אציין כי התביעה הוגשה אמנם ביום 15/11/09, מועד בו בשלה לטובת התובעת הזכות לקבלת שתי קצבאות ואולם, לאור התמשכות ההליכים, התיר בית המשפט לתובעת תיקון כתב תביעתה על דרך הוספת הקצבאות הנוספות אשר נצברו לטובתה גם לאחר מועד זה.

8. לטענת הנתבעת, התובעת אינה זכאית לקיצבת סיעוד וזאת, הואיל ובהתאם להערכה אשר ביצעה לה ביום 21/9/09 נמצא כי קיימים אצלה 0 ליקויים תפקודיים. לא למותר לציין כי הנתבעת צירפה לכתב ההגנה המתוקן מטעמה, הערכה נוספת אשר בוצעה ביום 1/3/10 על ידי רופא מטעמה ובהתאם לה שוב נמצאו אצל התובעת 0 ליקויים תפקודיים על פי הגדרות הפוליסה. משכך, לטענת הנתבעת יש לדחות את התביעה.

הדיון:

9. במסגרת הדיון אשר נערך בפני בית המשפט העידו בנה של התובעת, המטפלת שלה, האחות אשר ביצעה את הערכת התפקוד מטעם הנתבעת ביום 21/9/09 וכן, הרופא מטעם הנתבעת אשר ערך לתובעת בדיקה ביום 1/3/10. כמו כן, הוגש לבית המשפט תיקה של התובעת במוסד לביטוח לאומי במסגרת תעודת עובד ציבור.

10. לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את הראיות בתיק, הנני מוצאת כי דין התביעה להתקבל ולהלן יפורטו טעמי.

11. תביעתה של התובעת מבוססת על פוליסת הביטוח אשר הונפקה לה על ידי הנתבעת, הואיל ופוליסת הביטוח היא בגדר ההסכם בין הצדדים, הרי שתחילה יש לבחון את הוראות הפוליסה בכל הנוגע לזכאות התובעת לקצבת סיעוד.

פוליסת הביטוח צורפה כנספח א' לכתב התביעה ועיון בהוראותיה מעלה כי הינה קובעת תנאים כדלקמן הרלוונטיים לעניינינו :

בסעיף 3.1 לפוליסה מוגדר "מקרה הביטוח" או "מצב סיעוד" :

3.1.1" מצב בריאות ותפקוד ירודים של המוטב, כתוצאה ממחלה, תאונה או ליקוי בריאותי אשר בגינו הוא אינו מסוגל לבצע בכוחות עצמו חלק מהותי (לפחות 50% מהפעולה) של לפחות 3 מתוך 6 הפעולות הבאות :

1. לקום ולשכב – יכולתו העצמאית של המוטב לעבור ממצב של שכיבה לישיבה ו/או לקום מכסא, כולל ביצוע פעולה זו מכסא גלגלים ו/או ממיטה.
2. להתלבש ולהתפשט – יכולתו העצמאית של המוטב ללבוש ו/או לפשוט פרטי לבוש מכל סוג ובכלל זה לחבר ו/או להרכיב חגורה רפואית ו/או גפה מלאכותית.
3. להתרחץ – יכולתו העצמאית של המוטב להתרחץ באמבטיה ולהתקלח במקלחת או בכל דרך מקובלת, כולל פעולת הכניסה והיציאה לאמבטיה או למקלחת.
4. לאכול ולשתות – יכולתו העצמאית של מוטב להזין את גופו בכל דרך או אמצעי (כולל שתיה ולא אכילה בעזרת קש) לאחר שהמזון הוכן עבורו והוגש לו.
5. לשלוט על הסוגרים – יכולתו העצמאית של המוטב לשלוט על פעולת המעיים ו/או על פעולת השתן. כמו כן, שימוש קבוע בסטומה או בקטטר בשלפוחית השתן או שימוש קבוע בחיתולים או בסופגנים למיניהם, ייחשבו כאי שליטה על הסוגרים.
6. ניידות – יכולתו העצמאית של מוטב לנוע ממקום למקום. ביצוע פעולה זו באופן עצמאי וללא עזרת הזולת, תוך העזרות בקביים ו/או במקל ו/או בהליכון, לא תחשב כפגיעה ביכולתו העצמאית של המוטב לנוע. אולם ריתוק למיטה או לכיסא גלגלים, ייחשב כאי יכולתו של המוטב לנוע."

בסעיף 7 לפוליסה נקבע כי :

"בהתקיים מקרה הביטוח, תפצה החברה את המוטב החל מתום תקופת ההמתנה, כל עוד הוא נמצא במצב סיעודי כהגדרתו לעיל ולכל היותר עד לתום תקופת התגמול הסיעודי, לפי המוקדם מביניהם. "

בסעיף 11.2 לפוליסה נקבע כי :

"המוטב חייב להמציא לחברה את המסמכים שהחברה תדרוש, והמיועדים לבירור חבותה על פי הפוליסה. כן תהיה החברה רשאית לנהל על חשבונה ובאופן סביר ובתקופת זמן סבירה כל חקירה ולהעמיד את המוטב לבדיקה ע"י רופא מטעמה או נותן שירות רפואי אחר מטעמה לפי שיקול דעתה הבלעדי. חובות אלה מוטלות על המוטב הן לפני אישור התביעה והן במהלך כל תקופת תשלום תגמולי הביטוח הסיעודי"

סעיף 15 לפוליסה קובע כי באם נדחתה בקשה של המוטב לתשלום תגמול סיעודי, רשאי - המוטב לפנות לוועדת ערר ואולם, יודגש כי בסעיף 15.3 לסעיף זה נקבע כי אין באמור בסעיף בכדי לפגוע מזכויות המוטב לפנות לערכאות משפטיות לצורך בירור זכאותו על פי הפוליסה.

12. השאלה העומדת לדיון בפני הינה האם אמנם זכאית התובעת לקצבת סיעוד, דהיינו האם היא אינה מסוגלת, כטענתה, לבצע בכוחות עצמה חלק מהותי של שלוש מתוך 6 הפעולות המנויות במסגרת הפוליסה.

לענין זה, לטענת הנתבעת כנתמך בהערכות התפקוד אשר בוצעו על ידה באמצעות אחות ביום 21/9/09 ובאמצעות רופא ביום 1/3/10, אינה עומדת בקריטריונים האמורים וזאת, הואיל והיא מסוגלת לבצע את הפעולות האמורות, כולן או חלקן, בעצמה או בעזרה מועטה באופן אשר אינו עונה על דרישת סעיף 3.1.1 לפוליסה לעיל.

לטענת התובעת, כנתמך בעדות המטפלת מטעמה, עדות בנה ובדיקות אשר בוצעו על ידי המוסד לביטוח לאומי – התובעת אינה מסוגלת לבצע לפחות 50% משלוש מבין שש הפעולות האמורות ומשכך היא זכאית לקצבת סיעוד.

הואיל וכאמור, קבלת תביעתה של התובעת מותנית בקביעה שלפיה אין היא מסוגלת לבצע שלוש מבין שש פעולות מהפעולות הנקובות בפוליסת הביטוח, אבחון להלן, האם הרימה התובעת הנטל להוכיח כי אינה מסוגלת לבצע 3 מבין הפעולות האמורות ברמה העונה אחר דרישת הפוליסה (דהיינו בשיעור 50% מהפעולה).

13. בפתח הדברים, אציין כי התובעת אמנם לא צירפה חוות דעת רפואית מטעמה וזאת, על מנת לתמוך טענתה בדבר מצבה הסיעודי ואולם, אינני סבורה כי יש בכך בכדי לשלול תביעתה מטעמים חלופיים ומצטברים להלן-

תחילה, גם מקום בו צד אינו מביא חוות דעת מומחה מטעמו, עדיין יש ביכולתו להסתמך על חוות הדעת הנגדית ככל שיש בה לתמוך בטענותיו ולחילופין להפריך חוות הדעת אשר הוגשה על ידי הצד שכנגד ומהימנותה בחקירה נגדית.

בנוסף, בפני בית המשפט מונחים דוחות המוסד לביטוח לאומי אשר אף הוא בדק את יכולתה תפקודית של התובעת בהתייחס לפעולות נשוא הפוליסה והפעולות כפי שייסקרו להלן, ומשכך, התובעת יכולה להסתמך על מסמכים אלו ואין לחייבה בהגשת חוות דעת רפואית נוספת.

יפים לענין המשמעות אשר ניתן לייחס לבדיקת התפקוד אשר נעשתה על ידי המוסד לביטוח לאומי דברי בית הדין לעבודה בב"ל (אזורי ב"ש) 2140/06 זקוטו קורין - בטוח לאומי-סניף באר שבע, (פורסם במאגרים המשפטיים) :

"בדיקת התיפקוד אשר נעשתה ע"י אחות בריאות הציבור, הינה דרך נכונה והוגנת לקבוע אם הקשיש מסוגל לבצע פעולות היומיום אם כי יצויין, כי בית הדין אינו חייב לקבל את האמור בדו"ח הערכת תלות של האחות, אך הוא ייעזר בעובדות שנקבעו בו, באשר בחשבון סופי בית הדין הוא זה הצריך לקבוע על סמך עובדות, אם התלות בזולת היא רבה (דב"ע נג/0-82 זכריה יפת נ. המל"ל, פדע כ"ז 82; דב"ע מב/0-128 רפאל שוקר נ. המוסד, פדע יד' 278; דב"ע נז/05-149 המל"ל נ. מזל כהן (לא פורסם))."

האמור נכון ביתר שאת הואיל ומדובר בבית משפט לתביעות קטנות אשר לו הסמכות לסטות מסדרי הדין והראיות, כפי שראוי לעשות במקרה זה, מהטעמים כפי שפורטו.

14. בהתחשב ולאור האמור לעיל, אבחן להלן יכולותיה של התובעת כפי שהוכחו בפני :
א. לענין יכולתה של התובעת להתלבש –

בהערכת המצב מטעם הנתבעת מיום 21/9/09 לנושא זה נקבע כי בפלג גוף העליון זקוקה התובעת להשגחה ולדרבון ובחלק הגוף התחתון היא זקוקה לעזרה מלאה. בהקשר זה צינה הבודקת כי: "הדגימה הורדה ולבישת חולצה דרך הראש".

בהערכת המצב אשר נערכה על ידי רופא מטעם הנתבעת מיום 1/3/10 נקבע לענין זה כי לענין הלבשת פלג גוף עליון :
"הגב' סולמי סירבה להדגים בבדיקתי הלבשת חולצה לדבריה עקב כאבים בכתפיים, אך לאחר דרבון הצליחה חלקית. על פי ממצאי בדיקתי הפיזיקאלית ולהערכת הגב' סולמי זקוקה לעזרה קלה.
באשר לפלג הגוף התחתון נקבע כי : "מתקשה ללבוש לבד את המכנסים והגרביים עקב הגבלה בידיים והשמנת יתר, זקוקה לעזרה רבה. "

בבדיקת התפקוד אשר בוצעה לתובעת על ידי המוסד לביטוח לאומי ביום 27/5/09 נקבע לענין זה כי :

"בנוכחותי הנבדקת פשטה ולבשה חלוק, היא אחזה חלוק בידיים, ראשית הכניסה יד שמאל לשרוול, היא העבירה את שרוול השני מאחורי הגב לצג השני והכניסה יד ימין וכיפתרה. היא פשטה שמאלה לבדה, בהמשך היא התעייפה והתחילה להתנשם ולא יכלה לפשוט וללבוש חצאית. אני עזרתי לה ללבוש את החצאית עד הברכיים והיא הרימה חצאית מהברכיים למותניים. מאותה סיבה היא לא יכלה להוריד ולגרוב גרביים היא נעלה וחלצה נעליים ללא שרוכים. הנבדקת נעזרת במטפלת בחצאית, תחתונים וגרביים. " המסקנה הינה כי : "זקוק לעזרה רבה או עזרה מלאה בהלבשה".
(הניקוד 1 בסקלה של 0-1).

ממצאי הבדיקות מטעם כל הגורמים מעלים כי התובעת אינה יכולה לבצע פעולת לבישת בגדים בפלג הגוף התחתון אלא בעזרה רבה ומשכך והואיל ומדובר במחצית מפעולת הלבישה - הנני קובעת כי הינה עונה אחר ההגדרה ובהתאם לה אינה יכולה לבצע באופן עצמאי 50% מפעולת הלבוש.

ב. לענין יכולתה של התובעת להתרחץ –

בהערכת המצב מטעם הנתבעת מיום 21/9/09 נקבע לנושא זה כי התובעת מתקלחת בישיבה, הינה זקוקה לסיוע רב ברחצת פלג הגוף התחתון בגלל הקושי להגיע לכפות הרגליים, היא עצמאית בחלק העליון וכניסה למקלחת.

בהערכת המצב אשר נערכה על ידי רופא מטעם הנתבעת מיום 1/3/10 נקבע לענין זה כי: בפלג גוף עליון: "זקוקה לעזרה קלה לחפיפת ראש" ובפלג גוף תחתון: "זקוקה לעזרה רבה".

כן נקבע כי זקוקה לעזרה קלה בכניסה לאמבטיה.

בבדיקת התפקוד אשר בוצעה לתובעת על ידי המוסד לביטוח לאומי ביום 27/5/09 נקבע לענין זה כי: "מתוך תנועות ידיה בסעיף ההלבשה ראיתי שהיא יכולה לרחוץ את חלק עליון הגוף בצורה יעילה אך לדבריה ולדברי הבן אחרי רחצה של חלק עליון הגוף הנבדקת מתעייפת ומתחילה להתנשם חזק ולא יכולה להמשיך ולרחוץ חלק תחתון הגוף בצורה יעילה ודבריה מקובלים עלי. הנבדקת נעזרת במטפלת ברחצת חלק תחתון הגוף" המסקנה הינה: "זקוקה לעזרה פעילה בחלק מפעולות הרחצה". (הניקוד 1 בסקלה של 0-1.5)

מן האמור נובע כי כלל הבודקים תמימי דעים כי התובעת נזקקת לעזרה ברחצת פלג הגוף התחתון. זאת ועוד, חלקם סבורים כי היא אף זקוקה לעזרה בכניסה לאמבטיה והרופא מטעם הנתבעת אף סבר כי היא נזקקת לעזרה בחפיפת הראש. הנני קובעת כי חוסר היכולת של התובעת לרחוץ בכוחות עצמה את פלג גופה התחתון עונה אחר ההגדרה ולפיה, אין באפשרותה של התובעת לבצע 50% מפעולת הרחצה בכוחות עצמה ומשכך, הנני קובעת כי היא עונה אחר דרישת הפוליסה באשר לפעולות הרחצה.

ג. לענין שליטה בסוגרים :

בהערכת המצב מטעם הנתבעת מיום 21/9/09 נקבע כי התובעת שולטת שליטה מלאה בסוגרים ואינה משתמשת במוצרי ספיגה. בהערכת המצב אשר נערכה על ידי רופא מטעם הנתבעת מיום 1/3/10 נקבע לענין זה כי "שליטה מלאה על שני הסוגרים, בלילה משתמשת בטיטול".

בענין זה, לא מצאתי לקבל את הערכתם של הרופא והאחות מטעמה של הנתבעת.

תחילה, אין עוררין כי בבדיקת התפקוד אשר בוצעה לתובעת על ידי המוסד לביטוח לאומי ביום 27/5/09 נקבע לענין זה כי :

"בנוכחותי הנבדקת הדגימה לפני ניידות אופן עצמאי על פי סעיף הניידות , היא הרימה חזאית במקום מכנסיים (מברכיים למותניים באופן עצמאי על פי סעיף ההלבשה. לדברי הנבדקת והבן היא סובלת מבריחה חלקית של שתי לפני שמספיקה להגיע לשירותים ביום ובלילה ולכן משתמשת בחיתולים חד פעמיים שהמטפלת מחליפה לה לפי הצורך ובנוסף בלילה זקוקה לליווי להגיע לשירותים עקב פחד מנפילות . היא שולטת על סוגר הצואה ועצמאית בניידות הלבשה אך נעזרת במטפלת בהגינה אישית ההפרשות בגלל קושי להגיע לאזורים האינטימיים עקב בטן גדולה והשמנה. " המסקנה הינה : "משתמש בשירותים /או אביזרים , אך זקוק לעזרה רבה". (הניקוד 2 בסקלה של 0-3).

זאת ועוד, סתירה נוספת לקביעת העדים מטעמם של הנתבעת ניתן למצוא בכך שכבר משנת 2003 אושרה לתובעת הזמנה חודשית של מוצרי ספיגה גדולים (טיטול חד פעמי)- עובדה אשר יש בה לתמוך בכך שהתובעת אינה שולטת בסוגרים.

יתרה מכך, בענין זה הגב' מדורסקי מרינה, האחות אשר ביצעה את הבדיקה לתובעת היססה בנושא בדיקתה בפועל של נושא הסוגרים, טענה כי בדרך כלל היא בודקת את המיטה על מנת לבחון האם יש בה כיסוי נילון ואולם, השיבה כי אינה בטוחה שבמקרה זה אמנם עשתה בדיקה כאמור (ראה עמ' 11 שורות 9-13).

באשר לרופא מטעם הנתבעת הרי שזה השיב בעדותו כי קביעתו אינה מבוססת על בדיקה בפועל אלא על שאלות ותשובות. (ראה עמ' 16 שורות 4-11)

זאת אף זאת, לענין זה מצאתי כאמינה וכעולה בקנה אחד עם חוות דעת המוסד לביטוח לאומי, את עדות הגב' מרי אמויה , מטפלת התובעת אשר בהתאם לה התובעת משתמשת גם ביום בטיטולים הואיל ולפעמים : "בורח לה" (עמ' 13 שורה 16).

לאור האמור הנני קובעת כי הוכח בפני כי התובעת נדרשת להשתמש בטיטולים בלילה באופן קבוע ובמשך היום על מנת שישמשו אותה במקרה שלא תספיק להגיע לשירותים. כמו כן, לאור האמור בהערכת המצב אשר נערכה על ידי המוסד לביטוח לאומי וכן, לאור קביעות כלל המומחים בנוגע לחוסר יכולת התובע להתלבש בפלג הגוף התחתון – הנני קובעת כי ממילא התובעת אינה יכולה לבצע את פעולת ההתפנות מבלי להזדקק לעזרה וכן, היא זקוקה לעזרה לענין ניקוי ההפרשות. מן המקובץ עולה כי התובעת אינה יכולה לבצע לפחות 50% מפעולת ההתפנות בכוחות עצמה ומשכך, היא עונה על הגדרת הפוליסה בכל הנוגע לשליטה בסוגרים.

15. לאור האמור והמפורט בסעיף 14 לעיל, הנני קובעת כי התובעת עונה אחר דרישות פוליסת הביטוח באשר בתקופות הרלוונטיות להפסקת התשלום של קצבת הסעוד לא הייתה מסוגלת לבצע לפחות 50% בשלוש מתוך שש הפעולות הנקובות במסגרת הפוליסה ומשכך, הפסקת תשלום קצבת הסעוד על ידי הנתבעת היתה שלא כדין ושלא בהתאם לתנאי הפוליסה.

16. בשולי הדברים וכחיזוק לקביעותי כאמור הנני מוצאת לציין כי כאמור, גילה של התובעת נכון למועד הגשת התביעה הינו כ- 85. הערכה קודמת אשר בוצעה לה על ידי הנתבעת ביום 5/9/07 קבעה כי התובעת זכאית לקצבת סיעוד, דהיינו כי התובעת אינה מסוגלת לבצע לפחות 3 מבין 6 הפעולות הנקובות בפוליסה ברמה של 50% ומעלה.

הערכת המצב הקודמת של התובעת על ידי הנתבעת לא הובאה לעיון בית המשפט ומשכך, לא ניתן היה לבחון, על בסיס מה נקבעה מלכתחילה זכאות התובעת לקיצבת סיעוד וכן, האם אמנם חל שינוי במצב המקנה לנתבעת הזכות להפסיק את קצבת הסיעוד אשר משולמת לה.

יתרה מכך, לאור העובדה שלכאורה מצבה הסיעודי של התובעת הינו מפאת גילה ולא הוצגו בפני על ידי הנתבעת כל נתונים הקובעים כי הערכת המצב הראשונית היתה על בסיס אירוע מיוחד (כגון ניתוח), הרי שלכאורה, מטבע הדברים, קשה להניח כי במפתיע חל שיפור במצבה של התובעת דווקא לאור ועם הזדקנותה הנוספת.

לענין זה, עיון במסמכי המוסד לביטוח לאומי, יש בו בכדי לתמוך בהנחת מוצא זו באשר, לאורך השנים, קובעים הבודקים מטעם המוסד לביטוח לאומי, כי לא נראה כי יחול שיפור במצב התובעת.

כך, בדו"ח מיום 14/10/03 נקבע על ידי עורכת הדו"ח מטעם המוסד לביטוח לאומי כי המגבלה בתפקוד היא בעלת אופי קבוע הואיל ו:
"לא חל שיפור בחצי השנה האחרונה ולדעתי לא צפוי שיפור במצבה הפיזי".

קביעה דומה נקבעה בדו"ח משנת 2007.

זאת ועוד, בדוח מיום 27/5/09 אשר נערך על ידי המוסד לביטוח לאומי נקבע כי המגבלה בתפקוד היא בעלת אופי קבוע הואיל ו:
"הנבדקת סובלת מבעיות כרוניות ולא צפוי הטבה משמעותית במצבה".

תימוכין נוסף לאמור ניתן למצוא בעדותו של הרופא מטעם הנתבעת ד"ר עודה חוסן, אשר העיד כי:

"ש. גברת בגיל זה המצב הפיזי שלה יכול להשתפר.

ת. כשמתקרבים לגיל 90 זה קצת בעייתי או שנשארים אותו דבר או שמזדקנים..." עמ' 15 שורות 5-6).

אין עוררין כי בהתאם לתנאי הפוליסה, זכאית הנתבעת לערוך לתובעת בדיקות מידי תקופה וזאת, על מנת לבדוק האם חל שינוי במצבה באופן אשר שולל את זכאותה לקצבת הסיעוד. יחד עם זאת, הנני סבורה כי במצב שבו נקבעה קצבת סיעוד לטובת מבוטח וקצבה משולמת לו, עובר הנטל להוכחת השינוי במצבו על כתפי המבטחת. בהקשר זה, כאמור הנתבעת לא הציגה את הדו"ח הראשון אשר נערך לבדיקת יכולותיה של התובעת ומחדלה זה לא זו בלבד שיש בו בכדי להוות חזקה כנגדה וחיזוק לטענותיה של התובעת בדבר עמידתה בתנאי הפוליסה, אלא שהוא אף מעמיד בספק רב את טענותיה של הנתבעת בדבר שיפור כביכול במצבה של התובעת אשר הצדיק שלילת תשלום הקצבה. אציין כי הואיל וקבעתי עובדתית ופוזיטיבית, לאור הראיות כפי שהוצגו בפני, כי התובעת עונה על דרישות הפוליסה, לא נדרשתי למשמעות אשר יש ליחס בפועל למחדל הנתבעת ואולם, הנני סבורה כי לו הייתי נדרשת לכך, בנסיבות כאמור, הרי כל ספק בנושא, היה צריך לפעול לטובת התובעת.

17. באשר לסעד לו זכאית התובעת - הנני קובעת כי התובעת זכאית לתשלום רטרואקטיבי של קצבת הסיעוד וזאת, החל מיום 1/10/09 - המועד בו הפסיק התשלום של הקצבה ועד למועד פסק דין זה.

הואיל ובית משפט אינו יכול לפסוק סכום הגבוה מהסכום הנתבע במסגרת התביעה ויתרה מכך, בית משפט זה מוגבל אף בהתאם לדין בסכום הסעדים - הנני קובעת כי התובעת זכאית לתשלום בסך 30,000 ₪ בהתאם לתביעה בפני.

הואיל ועסקינן בתשלום של קצבה הרי שמדובר בסעד המתחדש מידי חודש בחודשו ומשכך, התובעת רשאית לתבוע את יתרות הקצבאות אשר בגינן לא שופתה בפסק דין זה, במסגרת תביעה נוספת - ככל שהנתבעת תעמוד בסירובה לשלם לה הקצבאות בהמשך ובאופן רטרואקטיבי כדי כיסוי מלוא הקצבאות אשר תוותר חייבת לה לאחר ביצוע התשלום בהתאם לפסק דין זה.

18. סוף דבר - התביעה מתקבלת. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 30,000 ₪ וזאת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל. כן, תשלם הנתבעת לתובעת הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪. אציין כי בפסיקת ההוצאות הבאתי בחשבון תשלומי הוצאות אשר נפסקו לחובת הנתבעת במהלך הדיונים וכפועל מבקשותיה לדחייתם.

19. רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים ממועד המצאת פסק הדין.

20. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, כ' טבת תשע"א, 27 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.